

อัล-ก็อรฺฏ์ (การกู้ยืม)

﴿القرض﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัต-ตุวัยญีรียฺ

แปลโดย : อิศมาน จารง

ผู้ตรวจทาน : อัศรัน นียมเดชา

2009 - 1430

islamhouse.com

القرض

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: عثمان جاورنج

مراجعة: عصران إبراهيم

2009 - 1430

islamhouse.com

อัล-ก้อรฎู (การกู้ยืม)

อัล-ก้อรฎู คือการมอบทรัพย์สินให้แก่บุคคลหนึ่งนำไปใช้ประโยชน์แล้วนำมาชดใช้คืน(ในภายหลัง) หรือนำไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีภาระชดใช้ ทั้งนี้ก็เพื่อหวังในผลบุญจากอัลลอฮ์ในทั้งสองกรณี

เคล็ดลับ(หิกมะฮฺ)ในการบัญญัติการกู้ยืม

การให้กู้ยืมถือว่าเป็นสุนัต เพราะเป็นการทำดีต่อผู้ที่มีความจำเป็นและทำให้เขาได้สมหวังเมื่อใดที่เขายังมีความจำเป็นมากและการให้กู้ก็ให้เพื่อพระองค์อัลลอฮ์อย่างแท้จริงผลบุญก็จะยิ่งมากขึ้นตามไป

ความประเสริฐของการกู้ยืม

1- อัลลอฮ์ตะอาลาได้ตรัสว่า

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ

يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ [البقرة/ ๒๔๕]

ความว่า “มีใครบ้างไหมที่จะให้อัลลอฮ์ทรงยืมหนี้ที่ดี แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนหนี้นั้นให้แก่เขามากมายหลายเท่า และอัลลอฮ์นั้นทรงกำไว้และทรงแบออก และยังพระองค์เท่านั้นพวกเจ้าจะถูกนำกลับไป” (อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ : 245)

2- รายงานจากท่านอบู สุรอยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ». أخرجه مسلم.

ความว่า “ผู้ใดที่ทำให้มุอฺมินท่านหนึ่งพ้นจากความลำบากหนึ่งในโลกนี้ อัลลอฮ์จะช่วยให้เขาพ้นความลำบากหนึ่งในวันกิยามะฮ์ และผู้ใดให้ความสะดวกแก่ผู้ที่ลำบาก อัลลอฮ์จะให้เกิดความง่ายแก่เขาในโลกนี้และโลกหน้า และผู้ใดที่ปกปิด(สิ่งที่น่าอับอาย)ของมุสลิมคนหนึ่ง อัลลอฮ์ก็จะทรงปกปิด

ความน่าอัศจรรย์ของเขาในโลกนี้และโลกหน้า และอัลลอฮ์จะคอยช่วยเหลือ บ่าวคนหนึ่งตราบที่เขาช่วยเหลือเพื่อนของเขา” (บันทึกโดยมุสลิม 2699)

- การให้กู้ยืมถือว่าเป็นสุนัตสำหรับผู้ให้กู้ และเป็นสิ่งที่มูบาหฺ(อนุญาต)สำหรับผู้ขอกู้ และทุกสิ่งที่สามารถซื้อขายได้ก็ถือว่าสามารถกู้ยืมได้เมื่อใดที่รู้จำนวนแน่นอน และผู้ให้กู้เป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้ที่สามารถบริจาคได้ ผู้กู้ก็ต้องชดใช้คืนสิ่งที่กู้ ถ้าเป็นสิ่งที่มิสิ่งๆที่เหมือนกันก็ชดใช้ด้วยสิ่งๆที่เหมือน ถ้าไม่มีสิ่งๆที่เหมือนกันก็ชดใช้เป็นราคาๆที่เท่ากันแทน

- ทุกการกู้ยืมที่นำมาซึ่งผลประโยชน์(แก่ผู้ให้กู้)ถือว่าเป็นดอกเบี้ยที่ต้องห้าม เช่นให้กู้ยืมสิ่งหนึ่งโดยมีเงื่อนไขจะต้องให้(ผู้ให้กู้)ได้อาศัยในบ้าน(ของผู้กู้) หรือให้กู้ยืมทรัพย์โดยต้องให้ผลประโยชน์ เช่นให้กู้หนึ่งพันบาทโดยจะต้องจ่ายหนึ่งพันสองร้อยบาทหลังจากหนึ่งปี เป็นต้น

- การทำดีในการกู้ยืมถือว่าเป็นสิ่งสุนัตถ้าหากไม่ได้มีเงื่อนไขลวงหน้าไว้ เช่นกู้ยืมอุฐุอายุน้อย แต่จ่ายคืนเป็นอุฐุวัยย่างเข้าปีที่เจ็ดแทน ทั้งนี้เพราะเป็นการชดใช้ที่ดีกว่าและเป็นมารยาทที่ดีงาม และผู้ใดให้มุสลิมคนหนึ่งกู้ยืมสองครั้ง(ได้ผลบุญ)เท่ากับเขาได้บริจาคให้คนๆ นั้นหนึ่งครั้ง

รายงานจากท่านอบู รอฟิอฺ ะเราะฎียัลลอฮุอันฮุ ว่า แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้กู้ยืมอุฐุอายุน้อยตัวหนึ่งจากชายคนหนึ่ง ต่อมาได้มีอุฐุที่เป็นชะกาตมาถึงยังท่านท่านนบี จึงได้สั่งท่านอบู รอฟิอฺ นำอุฐุไปชดใช้ให้แก่ชายคนนั้น (ท่านอบู รอฟิอฺ ได้ไปดูอุฐุชะกาตดังกล่าว) แล้วท่านก็ได้กลับมาหาท่านนบีและกล่าวว่า “ฉันไม่พบนอกจากอุฐุที่ดีๆ วิทยุหกปีย่างเข้าเจ็ดปี” ท่านนบีได้กล่าวว่า

«أَعْطَهُ إِيَّاهُ، إِنَّ خَيْرَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قِضَاءً». أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ

ความว่า “จงให้อุฐุที่ดีนั้นแก่เขาไป แท้จริงคนที่ดีที่สุดคือคนที่ชดใช้อย่างดีที่สุดในหมู่พวกเขา” (บันทึกโดยมุสลิม 1600)

การลดหนี้เพื่อสนับสนุนให้มีการชำระล่วงหน้า

อนุญาตให้มีการลดหนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดเวลาชำระเพื่อที่จะให้ลูกหนี้ได้ชดใช้หนี้ทันที ไม่ว่าจะโดยการร้องขอของลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ก็ตาม หรืออาจจะเป็นการร้องขอของบุคคลที่จะช่วยชดใช้ซึ่งเป็นผู้ที่มีภาระต้องรับผิดชอบจ่ายแทนให้ ไม่ว่าจะหนี้หรือค่าเลี้ยงดู ที่สามารถจะทวงจากเขาได้เมื่อต้องการ (หมายถึงผู้จ่ายแทนที่ว่านี้อาจจะเป็นลูกหนี้ ของลูกหนี้ ของเจ้าหนี้รายแรก หรืออาจจะเป็นผู้ปกครองที่ต้องรับผิดชอบค่าเลี้ยงดูของผู้ผู้อยู่ใต้ปกครอง เช่น พ่อที่ต้องการจ่ายหนี้ของลูก เป็นต้น)

ความประเสริฐของการผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ที่ขัดสนและการยกหนี้ให้

การยอมยืดเวลาให้แก่ผู้ยากไร้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมารยาทที่ดีงาม และที่ดีกว่าก็คือการยกเลิกหนี้ให้

1-อัลลอฮุตรัสว่า

